

Ο ΛΥΧΝΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ,

ΕΤΟΣ 1^ο
ΑΡΙΘΜΟΣ 6^{ος}

Τιμάται, εἰς τὸ ἐκατερικὸν λε-
πτὰ 15. — Εἰς τὸ ἑξατερικὸν
τὸ ισότιμον.

Ζάκυνθος 6 Οχτωβρίου 1859.

Η θεστητα τῆς ημέρας.

§. 1.

Ἡ υπόληψη σήμερα εἶναι ἡ θεὰ τῆς ημέρας. "Ολοι
τὴ γυρεύουνε· ὅλοι τὴ θέλουνε· ὅλοι τὴν κυνηγοῦνε,
καὶ τῆς θυσιᾶζουνε τὴν ψυχήτους!... Ἄλλ' ἡ υπόλη-
ψη δταν ἦναι προσπαθησμένη εἶναι τούλαχιστον ἀξιο-
καταφρόνητη, καὶ συχνὰ ἐκεῖνος ὅπου τὴ χαίρεται εἶναι
καὶ ἀξιοκαταφρόνητος καὶ ἀξιομίσητος.

Ἡ δίκαιη καὶ γνήσια υπόληψη πρέπει νὰ ἔρχεται
μόνητης καὶ ἀγύρευτη πρέπει νὰ ἦναι τὸ ἀποτέλε-
σμα τῆς ἀξίας, ὅχι ὁ σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου πρέπει
νὰ μένῃ δπίσοθέμας, δὲν πρέπει νὰν τὴ βάνωμε ὄμ-
πρόσμας. Μία υπόληψη στιμένη δύπρόδε εἰς τὰ μάτια
μας, καὶ καμομένη σκοπὸς τῆς διαγογῆςμας, εἶναι κάτι
τὶ νόθον, ὅπου ἀπατᾷ παρομοίως κ' ἐμάς κ' ἐκείνους
ὅπου μᾶς λατρεύουνε.

Ἐκεῖνος ὅπου κάνει τὰ χρέητου, χωρὶς νὰν τόνε
γνοιάζῃ γιὰ τὴν υπόληψήτου, ἐκεῖνος μόνος εἶναι ἀ-
σιος γιὰ υπόληψη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΕΠΙΣΤΑΛΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΑΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΝΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙΓΑΙΟΥΡΙΟ 23

Ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν θυσιάζει τὴν ὑπόληψή του στὴ συ-
νείδησή του, δὲν ἥμπορει νὰ ποθῇ τίμιος ἀνθρωπος.

§. 2.

Εἶναι δύω λογῶνε ὑπόληψες· ἐκείνη ποῦ οἱ ἀνθρω-
ποι ἔχουνε γιὰ μᾶς, κ' ἐκείνη ποῦ ἔμεις ἔχουμε γιὰ
τὸν ἑαυτόμας. Ἄποροῦνε καὶ ἡ δύω νὰ συνυπάρξουνε,
καὶ μπορεῖ κάθε μία νὰ ὑπάρξῃ χωρὶς τὴν ἀλλη.—

‘Η ὑπόληψη ποῦ ὁ Κόσμος ὄλοκληρος ἥθελε μᾶς
ἔχει ἀδίκως, δὲν ἥθελε ἀξίζει τὴν ὑπόληψη ποῦ ἔμεις
ἥθελ’ ἔχουμε τοῦ ἑαυτοῦμας δικαίως.—

‘Η ὑπόληψη τοῦ κόσμου ὑποθέτει τὴν ὑπόληψη τὴ
δικήμας, τὴν δποίαν ἔρχεται νὰ τιμήσῃ.—‘Η δικήμας
ὑπόληψη εἶναι ἡ νοικοκυρά· ἡ ὑπόληψη τοῦ κόσμου εἶναι
μία ἔντιμη ἐπισκέφτρια. Ἐκεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ τὴν ὑ-
πόληψη τοῦ κόσμου περσσότερο παρὰ τὴ δικήτου, ἐ-
κεῖνος εἶναι πόρνος, ὅλο τὸ ἴδιο σὰ ν' ἀγάπα τές ἐ-
πισκέφτριέτου περσσότερο παρὰ τὴ γυναικατου. ‘Οταν
ἡ ὑπόληψη τοῦ κόσμου πηγένη νὰ τιμήσῃ ἔνανε εἰς
τὸν δποῖον ὑπόληψή δικήτου δὲν εἶναι, ἀτιμάζεται,
σὰν ἀτιμάζεται κάθε ἐπισκέφτρια, σ' ἕνα σπῆτι δπου
δὲν εἶναι νοικοκυρά.

§. 3.

Πολὺ συχνὰ ἡ ὑπόληψη φεύγει δμπρὸς σ' ἐκείνους
ὅπου τὴ γυρεύουνε, καὶ ἀκολουθᾷ ἐκείνους ὁποῦ δὲν
τὴν ψηφοῦνε, ἐπειδὴ τὸ κυνῆγι τῆς ὑπόληψης ὑπό-
κειται σὲ δπτικές ἀπάτες.

Ἐκεῖνος ὁποῦ στὴν ὑπόληψη τοῦ κόσμου θυσιάζει
τὴν ὑπόληψη ποῦ αὐτὸς χροστάει στὸν ἑαυτότου, ἐ-
κείδες ἀπατήθηκε, καὶ ὅσο τρέχει ἔσπιστης, τόσο ἀ-
πομακρένεται ἀπὸ δάυτη.

Θέλει ζήσεις ἀνυπόληπτος κοντὰ στοὺς νοήμονας, καὶ
θέλει πεθάνεις ἀγυπόληπτος κοντὰ σὲ ὅλους, ἀν θυ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΑΥΓΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΡΩΤ ΑΘΩ ΧΑΙΡΑΝΗ ΝΙΚΗΝΑ ΛΙΩΝΗ
ΖΟΥΧΩΝΑ ΟΙΖΥΟΜΑΝΙΚΟΝΑ ΝΙΚΗΝΑ ΛΙΩΝΗ
ΥΟΙΚΙΠΤΑΠ .Π ΗΙΟΛΛΥΞ

βαστάει τότες ἔχτασην πολὺ μεγαλήτερην ἀπὸ τὴν πρώτην του.

Συστάλσημον. Συστέλεται δφθαλμοφανῶς διὰ τῆς πιέσεως, κτλ.

Διαφανὲς, ἐπειδὴ δὲν ἐμποδίζει τοῦ φωτὸς τες ἀχτίνες καὶ τὸ στρῶμα τοῦ ἀέρος δπού ὑπάρχει ἀνάμεσα σὲ δύω σώματα, δὲν τὰ ἐμποδίζει νὰ φαίνονται ἀνάμεσότους.

Ζηγιάσημο, ἐπειδὴ εἶναι βαρύ· εἶναι μάλιστα ἀπάνου στὸ βάρος του ποῦ θεμελιώνεται ἡ θεωρία τοῦ Βαρόμετρου.

(Ἐξακολουθεῖ.)

Ο Κακοπληρωτής.

Ο χαραχτῆρας τοῦ Κακοπληρωτὴν εἶναι ἔνας ἀξιοπαρατήρητος χαραχτῆρας, καὶ εἶναι περίεργο πῶς ὁ Θεόκριτος δὲν τὸν ἔσκεψθηκε.—

Ο κακοπλορωτής, συνήθως, χρεόνεται πολὺ εὔκολα· ἵσως γιατὶ στὴ στιγμὴ τῆς χρεόσεως δὲν ἔχει στὸ νοῦτο τὴν πληρωμή. Όταν ἔλθῃ δ καὶρὸς τῆς πληρωμῆς, τοῦ κακοφαίνεται νὰ πληρόσῃ· ἵσως γιατὶ πρόκειται νὰ κάμη πρόγμα ποῦ δὲν εἶχε ποτὲ στὸ νοῦτο. Πολὺ συχνὰ δὲν εἶναι μήτε σὲ κατάσταση νὰ πληρώσῃ, γιὰ τὸ ἕδιο δίκηρο. Συχνὰ δῆμως ἔχει τὰ ἔτοιμα, μὰ δὲν τὰ δίνει, καὶ τοῦ κακοφαίνεται νὰν τὰ δώσῃ, γιὰ τὸ ἕδιο δίκηρο. Δίνει ἐνδένδηληση νὰ ἥναι κανεὶς ὑποχρεωμένος νὰ κάνῃ μηχανικῶς ἐκεῖνα ποῦ ποτὲ δὲ βάνει στὸ νοῦ του...

Ο κακοπληρωτής, δὲν εἶναι ἀπὸ φιλαργυρίατου ποῦ εἶναι τέτοιος. Ή φιλαργυρία πληρόνει. Ο κακοπληρωτής χροστάει τὰ παπούτσιατου, τὰ χαιρόχτιατου, τὸ ψωμίτου... ὅχι ἀπὸ τὰ ψὲς, μ' ἀπὸ τὰ πέριστι. Ο μαγαζιάτορας, δ τσαγγάρης, δ φούρναρης πιένουνε στὸ σπῆτι καὶ τόνε ἔβρίζουνε, καὶ τοὺς βρίζει κ' ἐκείνος· τόνε κράζουνε στὰ Κριτήτηρια, καὶ κρισολογήνται... μὰ χρήματα λίγη τοῦ πέρ-

νουνε' γιατὶ ἐκεῖνα τὰ χρήματα τοῦ χρειάζουνται γιὰ τὴ μάρτσια τοῇ Πριμαρτόρας, γιὰ νὰ τρέξῃ μὲ τ' ἄλογο, γιὰ νὰ πάη μὲ τὴν καρότσα, καὶ πρέπει νὰν τάχη, γιατὶ δὲρ τοῦ κάρει κανεὶς μπιστιοῦ.

Κοντὰ σὲ τούτους τοὺς κακοπληρωτάδες δόποῦ τὰ πετοῦνε ἀσώτως, εἶναι βέβαιως κ' ἐκεῖνοι ποῦ τὰ θησαυρίζουνε καθὼς εἶναι καὶ ὄλλοι ποῦ τὰ μεταχειρίζουνται ἀφιλοκέρδως εἰς ἀγαθοεργίες. Ὁ χαρακτῆρας δύνει τοῦ κακοπληρωτὴ εἶναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὸ ἐλέκττωμα τῆς φιλαργυρίας· δὲν συνέχεται πάντα μὲ τὴν ἀσωτείαν· καὶ συνυπάρχει κάποτε μὲ τὴν ἀγαθότητα!...

Συχνὰ θέλει ἀκούσεται τὸν κακοπληρωτὴ νὰ παραπονητέται πῶς ἔλειψε ἡ ἐμπιστοσύνη... πῶς εἰς τὰ μαγαζιὰ δὲ μᾶς κάνουνε πουλιό μπιστιοῦ μήτε γιὰ φώσφορα... πῶς δὲ δανείζει πουλιὸν κανένας μήτε μ' ἐγγύηση... μὰ μὴν τοῦ κάμετε παρατήρησες. Η εὐγλωττίας θέλει μείνει χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Δέση τοῦ παιδιοῦ

(Μεταφρασμένη ἀπὸ τὸ ἀγγλικόν)

Πρωτοῦ νὰ πάω νὰ πέσω στὸ χρεβάτι

Ἄξιόσέμε Θέμου νὰ μ' ἀκούσης.

Ναι, Θέμου, φύλαξέμου τὴ Μανούλαμου...

Ναι, Θέμου, φύλαξέμου τὸν πατέραμου...

Καὶ φώτιζέμε νὰ ὑπακούω σ' ἐδαύτους

Όποιο μ' ἔχουν ἐλπίδα καὶ χαράτους.

Φύλαμε νὰ μὴν πέσω σὲ δκνηρία,

Φώτιζέμε νὰ κάνω καλὰ ἔργα,

Δῶσεμου καθαρὴ κι' ἀθόα καρδία,

Κάνεμε ν' ἀγαπάω τές ἀδελφέςμου

Κατὰ τὸ θέλημάσου τὸ γραμμένο—

Κι' ὅτε ἀποκοιμηθῶ στὴν ἐντολήσου,

Νὰ ἔυπνήσῃ στὰ χέριασου ἡ ψυχήμου.

(Μεταφρασμένο από τὸ λογιοτάτοντο.)

Ἐμεῖς ὁποῦ κακύβυμασθε διὰ τὰ σχολείαμας, καὶ διὰ τὴν νοητικήν μας ἀνάπτυξην, καὶ κατηγοροῦμε τοὺς γειτώνους μας τοὺς Τούρκους ὅτι τάχα εἴναι βάρβαροι, ἃς ἐντραποῦμεν γιὰ τὴν ματαιότητά μας. Κατὰ τὴν ὕστερη στατιστικὴν, ὑπάρχουντες τώρα πλέον εἰς τὴν Τουρκίαν 10,857 σχολεία διὰ τοὺς Ὀθωμανοὺς τὰ δποῖς συγκάζουνται ἀπὸ 230, 545 ἀρσενικὰ, καὶ 121,259 θηλικά. Ὡς ἀκόμη 2,243 σχολεία διὰ τοὺς χριστιανοὺς, τὰ δποῖς συγκάζουνται ἀπὸ 105, 361 ἀρσενικὰ, καὶ 7, 806 θηλικά.

Ἀστὴρ τῆς Ανατ.

Κάθε ἄνθρωπος ἔπρεπε νὰ κανονίζῃ τὲς πρᾶξεςτου κατὰ τὴν σηνείδησήτου, χωρὶς νὰ τὸν μέλλῃ τὸ φρονοῦν οἱ ἄλλοι. Εἶναι τούτη μία ἀπὸ τὲς πρώτιστες ἐντολὲς τῆς ἡ-Θικῆς καὶ τῆς γρογημάδας. Ή πείρα παρομοίως τὴν ἐπικυρώνει ἐπειδὴ, ἂν ἐκάμψαμε κανὸνα στὸν ἔχυτόμας τὸν ἔπικινον ἢ τὴν κατηγορίαν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ζήθεις μένουμε αἰωνίως ἀναποφάσιστοι ἀνάμεσα σ' ἔναν ἀπειρον ἀριθμὸν ἀσυμβητάστων δθήσεων, χωρὶς νὰ μποροῦμε ποτὲ ν' ἀποφασίζωμε γιὰ κανένα πρᾶμα.

Johnson.

—εε@θθθθθθ—

Ἔνας Πρίγγιπας, ἐπῆγε μίχ φορὰ στὴν Ρώμη, ὅπου ἔλαβε μεγάλες περιποίησες ἀπὸ τὸν Πάπα. Ὄταν ἀναχωροῦσε, ὁ Πάπας τὸν ἐρώτησε ἂν ἴδε ὅλα ὅσα ἀξιοθέρητα στὴν Ρώμη. Ὄλα, εἶπεν ὁ Πρίγγιπας, ἀλλὰ μοῦ λέγουν ὅτι ἡ τελετὴς ὅποῦ γένουνται διὰ τὴν ἐκλογὴν νέου Πάπα είναι πολὺ ἀξιοθεόρητες. Ναὶ, εἶπεν ὁ Πάπας, ἀλλὰ ζητῶ συγχώρησην, ἐπειδὴ ἡ φιλοξένιά μου δὲν πηένει ἔως ἐκεῖ.

ΙΑΝΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥΡΙΟΥ

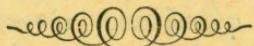
(Μεταφρασμένο από τὸ λογιοτάτον.)

Ἐμεῖς δόποι καυχόμασθε διὰ τὰ σχολείαμας, καὶ διὰ τὴν νοητικήν μας ἀνάπτυξην, καὶ κατηγοροῦμε τοὺς γειτώνους μας τοὺς Τούρκους ὅτι τάχα εἴναι βάρβαροι, ἃς ἐντραποῦμεν γιὰ τὴν ματαιότητά μας. Κατὰ τὴν ὕστερη στατιστικὴν, ὑπάρχουνε τώρα πλέον εἰς τὴν Τουρκίαν 10,857 σχολεία διὰ τοὺς Ὀθωμανοὺς τὰ δοποῖς συγχράζουνται ἀπὸ 230, 545 ἀρσενικὰ, καὶ 121,259 θηλικά. Ὡς ἀκόμη 2,243 σχολεῖα διὰ τοὺς χριστιανοὺς, τὰ δοποῖς συγχράζουνται ἀπὸ 105, 361 ἀρσενικὰ, καὶ 7, 806 θηλικά.

Ἀστὴρ τῆς Ἀνατ.

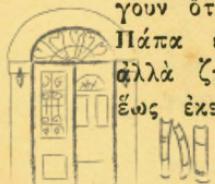
Κάθε ἄνθρωπος ἔπειρε νὰ κανονίζῃ τές πρᾶξες του κατὰ τὴν σηνείδησή του, χωρὶς νὰ τὸν μέλλῃ τὶ φρονοῦν οἱ ἄλλοι. Εἴναι τούτη μίχ ἀπὸ τὲς πρώτιστες ἐντολὲς τῆς ἡθικῆς καὶ τῆς φρονημάδας. Ή πείρα περιομοίως τὴν ἐπικυρώνει ἔπειδή, ἀν ἐκάμψαμε κανῶνα στὸν ἔχυτό μας τὸν ἔπαντον ἢ τὴν κατηγορίαν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἥθελε μένουμε αἰώνιως ἀναποφάσιστοι ἀνάμεσα σ' ἓναν ἄπειρον ἀριθμὸν ἀσυμβιβάστων δθήσεων, χωρὶς νὰ μποροῦμε ποτὲ ν' ἀποφασίζωμε γιὰ κανένα πρᾶμμα.

Johnson.

Ἐνας Πρίγγιπας, ἐπῆγε μίχ φορὰ στὴ Φώμη, ὅπου ἔλαβε μεγάλες περιποίησες ἀπὸ τὸν Πάπα. Ὄταν ἀναχωροῦσε, ὁ Πάπας τὸν ἐρώτησε ἀν ἵδε ὅλα δοσ ἀξιοθέρητα στὴ Φώμη. Ὁλα, εἶπεν ὁ Πρίγγιπας, ἄλλὰ μοῦ λέγουν ὅτι ἡ τελετὲς δόποῦ γένουνται διὰ τὴν ἐκλογὴν νέου Πάπα εἴναι πολὺ ἀξιοθέρητες. Ναὶ, εἶπεν ὁ Πάπας, ἄλλὰ ζητῶ συγχώρησην, ἐπειδή ἡ φιλοξένιά μου δὲν πήνει ἔως ἐκεῖ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τῶν ἀκριβῶν τὰ στάμενα σὲ χαροκόπου χέρια.

Ἐνας φιλάργυρος εἶχε στὸ περιβόλιτου μῆλα πολὰ καὶ ὥραις, καὶ ὅμως δὲν ἔτρωγε παρὰ τὰ σάπια· ἔτυχε ποὺ τὸ παιδίτου μίαν ἡμέρα ἔφερε κάποιους φίλους του εἰς τὸ περιβόλι, καὶ, προσποιούμενος φίλοστοργίαν γιὰ τὸν πατέρα του, φάτε, λέει στοὺς φίλους του, φάτε ὅσα μῆλα γερὰ θέλετε· μὴν ἐγγίζετε ὅμως τὰ σάπια, ἐπειδὴ ἔκεινα τὰ θέλεις δ πατέρας μου.

Κάπουθε.

Ἐνας Ἐπίσκοπος Λατίνος ἔλεγε μιὰ 'μέρα ἑνὸς Ἐπισκόπου Ἄγγλου,

«Δὲν ἐντρέπεσαι νὰ ἔχης παιδιὰ!.. καὶ γυναῖκα!...»

«Ἡθελε 'ντρέπωμαι, λέει ὁ ἄλλος, νὰ ἔχω παιδιὰ χωρὶς γυναῖκα· καθὼς συχνὰ συνεβαίνει τῆς ἀγιοσύνης σας.

Τὸ φαρμάκι τοῦ Σάτυρας

Φίλος τὸν δόποιον ἔχει τοῦ ἀκόμη περσότερο γιὰ τὴν ἐλευθεροστομίατου, μοῦ εἶπε, «Λένε πᾶς δ Λασκαράτος εἴναι φαρμακερός.» Ιδού διεγ δλίγες σκέψεις ἀπάνου στὸ φαρμάκι ποῦ μοῦ ἀποδίδεται.

Τὸ φαρμάκι τοῦτο εἶναι τὸ φαρμάκι τοῦ Σάτυρας.—

«Ἡ Σάτυρα εἶναι ἔνα ἡθικὸ ξουράφι ποῦ δταν ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἦναι καθὼς δ Θεὸς τὴν ἔπλαστη, περιάει ἀπανουθέτης χωρὶς νὰν τὴν πειράξῃ· ἀλλ' δταν ἡ ψυχὴ ἀπόχτητες ἡθικὲς παρασαρκίδες, ἡθικὲς γρίλες καὶ ἀνομοιότητες, τὸ ξουράφι τοῦ Σάτυρας σκοντάβει τότες εἰς τές ἀνομοιότητες ἐκεῖνες, αἰματόνει τὴν ψυχὴ, καὶ δαιμονίζει τὸν ἀνθρώπο.

«Ἡ Σάτυρα ξεσκεπάζει τὸ ἀλάττωμα ἐνώπιον τῆς Ἀρετῆς τὸ φωτίζει, τὸ βουρλίζει, τὸ μηδενόνει. —

«Ἡ Σάτυρα γυμνόνει τὴν ψυχὴ, καὶ, στὴ γύμνιατης, δείχνει τές ἀσχημάδεεςτης ἀναντήρητες, ἀδικαιολόγητες, καὶ καταδίκασημες. Ο Θεὸς ἔκαμε τὴν πρώτη σάτυρα δταν ἔκραξε τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὔα καὶ τοὺς ἔκαμε κ' αἰσθανθήκανε εἰς τὴ γύμνια τῆς ψυχῆστους τὴν κηλίδα τῆς παραβάσεως.

«Ἡ Δευτέρα Παρουσία δεν θέλει εἴναι, γιὰ τοὺς κολασμένους, παρὸν ἡ μεγαλήτερη ἀπὸ δλες τές σάτυρες — » Ετοι οἱ κολασμένοι καθὲ εῖδους θέλει τὴν εῦρουνε πουλιδ φαρμακερὴ ἀπὸ δλες.

«Ἀνθρῶποι τοῦ φόρου!» Ἐλεγε μιὰ φορὰ ὁ παπὰ Γιώργης στὴν Παναγοπούλα. «Σήμερα ἔχουμε τὴν μάντσια τοῦ ψάρτη. Αὐτέλετε νὰν τοῦ δώσετε τίποτις, «καλά» ἢ δὲ θέλετε...»

Ἀνθρῶποι τοῦ Λύχνου! λέω κ' ἐγώ. Σήμερα ἔχουμε τὴν πληρωμὴ τῆς ἑξαμηνίας, κατὰ τὴν σύβασην ποῦ ἐκάμψαμε ὅταν ἀρχίσαμε. Αὐτέλετε νὰ πληρώσετε, καλά» ἢ δὲ θέλετε... δὲ σᾶς λέω πᾶς εἶναι σὲ κίνδυνο ή πατρίδα, μὰ εἶναι σὲ κίνδυνο ὁ Λύχνος.

Η πληρωμὴ τῆς ἑξαμηνίας θέλει γένει, (ἄν ἔχετε εὐχαρίστηση) Στὴν Κεφχλονιά, εἰς τὰ χέρια τοῦ Ιεροδιάκονος Ζακχαρία Λ. Λιβιεράτου.

Στὴν Άγια-Μαύρα, εἰς τὰ χέρια τοῦ Κυρίου Αριστοτέλη Βαλκορίτη.

Στὴ Ζάκυνθο, εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἐγδότη.

Στοὺς Κορφούς, εἰς τὰ χέρια τοῦ Κυρίου Χαραλάμπη Πρετεντέρη.

Στοὺς Παξιούς, εἰς τὰ χέρια τοῦ Κυρίου Νικολάου Κλαδά.—

ΓΝΩΜΙΚΑ.

Εαναθυμίζουμε τὸ γνωμικὸ τοῦτο, «Se l'uomo fosse meno accecato dall'amor proprio, avrebbe in abbormento, più che la satira, l'Adulazione. Quella di sua natura tende a sanare, questa, a corrompere la mente e il cuore—» κάποιονθε.

Le nostre gioje e le nostre malinconie spessissimo dipendono dall'opinione che ci formiamo della vita.
Mme. Voilley.

L'esistenza acquista tanto valore nel seno d'una famiglia nella quale siamo amati.— *id - id*

Le solite consolazioni, trasformate in formola dagli indifferenti e che gli afflitti rigettano. *td. id*—

Ο ύπεύθυνος ἐγδότης, ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ
ΣΕΡΓΙΟΥ Χ. ΡΑΦΤΑΝΗ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ